

Postanowienie z dnia 12 kwietnia 2001 r.

I PZ 6/01

O stosowaniu do złożenia i rozpoznania kasacji przepisów Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 48, poz. 554) decyduje wydanie orzeczenia sądu drugiej (a nie pierwszej) instancji po dniu 1 lipca 2000 r.

Przewodniczący SSN Teresa Flemming-Kulesza, Sędziowie: SN Walerian Sanetra, SA Herbert Szurgacz (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 kwietnia 2001 r., sprawy z powództwa Doroty C. przeciwko Zespołowi Gastronomiczno-Cukierniczemu Jadwigi W. w J. o wynagrodzenie, na skutek zażalenia wniesionego przez stronę pozwaną na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach z dnia 3 stycznia 2001 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2001 r. Sąd Okręgowy w Kielcach-Sąd Pracy odrzucił kasację strony pozwanej od wyroku tego Sądu z dnia 18 października 2000 r. ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, która wynosi 8.165,67 zł, a zatem jest niższa niż ustalona art. 392¹ KPC granica dziesięciu tysięcy złotych do wniesienia kasacji.

W zażaleniu na powyższe postanowienie strona pozwana zarzuciła naruszenie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i

egzekucji (Dz.U. Nr 48, poz. 554). Zdaniem skarżącej art. 392¹ KPC ma zastosowanie do orzeczeń, w których tok instancji rozpoczął się po dniu 1 lipca 2000 r., lub orzeczenie zapadło po tej dacie. W sprawie wyrok zasądający od pozwanej dochodzone roszczenie zapadł w dniu 1 czerwca 2000 r., tj. przed wejściem w życie noweli do Kodeksu postępowania cywilnego w związku z czym do złożenia i rozpatrzenia środków zaskarżenia znajduje zastosowanie art. 392 KPC w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2000 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego do złożenia i rozpoznania środków zaskarżenia od orzeczeń wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Wynika stąd, że do złożenia i rozpoznania środków zaskarżenia od orzeczeń wydanych po dniu 1 lipca 2000 r. stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym im powołaną ustawą z dnia 24 maja 2000 r. Kasacja jest środkiem zaskarżenia orzeczeń wydanych przez sąd drugiej instancji, a nie orzeczeń pierwszoinstancyjnych (art. 392 KPC), jak przyjmuje skarżący w zażaleniu. Decyduje zatem, w zakresie dopuszczalności kasacji ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, data wyroku sądu drugiej instancji. Wyrok Sądu Okręgowego-Sądu Pracy w Kielcach zapadł 18 października 2000 r. Kasacja byłaby więc dopuszczalna gdyby wartość przedmiotu zaskarżenia nie była niższa niż dziesięć tysięcy złotych.

Z wymienionych względów, na podstawie art. 385 KPC w związku z art. 397 § 2 oraz art. 393¹⁹ KPC, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

=====